Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 17931/15
15.12.2016. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А.из ..., предузетника и власника СР ”Б.Б.”, са седиштем у ..., ..., ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Ниш, број 500-433-07-01734/2014-I5001 од 06.11.2015. године, у предмету принудне наплате пореске обавезе, у нејавној седници већа, одржаној 15.12.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа, исправљеним закључком о исправци грешке истог органа, број 500-433-07-01734/2014-I5001 од 01.02.2016. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Лесковац, број 058-433-05-7427/2014 од 26.09.2014. године, којим је, између осталог, тужиоцу као пореском обвезнику, одређена принудна наплата пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника, преносом средстава са рачуна пореског обвезника, укључујући и средства на девизном рачуну, на уплатне рачуне јавних прихода, по основу пореске обавезе доспеле за плаћање до 15.09.2014. године, по опомени, број 058-433-01-7427/2014-D5A05, која није плаћена у законском року, са обрачунатом каматом до дана доношења овог решења, у укупном износу од 153.990,80 динара, увећано за 5% на име прихода од увећања целокупног пореског дуга који је предмет прунудне наплате на дан почетка поступка принудне наплате, у износу од 7.699,54 динара.

У тужби поднетој Управном суду 26.12.2015. године, тужилац оспорава законитост

решења туженог органа, из свих законом предвиђених разлога. Наводи да је кључно питање за решење ове правне ствари да се утврди да ли је и када коначно задужен доприносима за 2012. годину и да ли је пао у доцњу по том задужењу, указујући да је у вези захтева за враћање пореског дуга у стање мировања, према Закону о условном отпису камата и мировању пореског дуга, у току управни спор по његовој тужби од 13.02.2015. године. Истиче да је блокиран његов рачун 24.12.2015. године и да му није уручена опомена број 058-433-01-7427/2014-D5A05, као и да о постојању наведене опомене није на било који начин обавештен. Указује да је погрешно налажење туженог органа да му је решење првостепеног органа, бр. 431-10/10373-60 од 31.12.2012. године достављено уз потпис 29.10.2013. године. Додаје да су погрешни наводи туженог органа у образложењу оспореног решења у вези означавања Пореске управе, Филијале Прокупље, с обзиром да живи и послује у ..., при чему је потписник оспореног решења В.В., а не Г.Г., како се то погрешно наводи у образложењу оспореног решења. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, а туженог обавеже да му накнади трошкове управног спора.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет овог управног спора и одговор на тужбу, у коме остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Оспорава све наводе тужбе из разлога детаљно наведених у одговору на тужбу. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, а испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 71. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 80/02,... и 68/14), прописано је да ће пореска управа пореском обвезнику који, у целости или делимично, није о доспелости платио порез, односно споредно пореско давање, осим у случају из члана 74. став 7. тачка 1) овог закона, послати опомену о врсти и износу пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату, у року од 30 дана од дана доспелости, којом му налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспелог пореза, односно споредних пореских давања. Ставом 3. истог члана закона, прописано је да се опомена из ст. 1. овог члана доставља на начин из члана 36. овог закона, а у циљу ефикасности шаље се, када је могуће, и е-маилом, телефаксом, телефоном или по куриру.

Према одредби члана 77. став 1. истог закона, пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1. овог закона, док је одредбом става 2. истог члана закона, прописано да се у решењу из става 1. овог члана наводи основ пореског дуга, његов преостали неплаћени износ из опомене из члана 71. овог закона достављене пореском обвезнику, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана доношења решења, а порески обвезник се обавештава о својим правима у поступку принудне наплате. Одредбом

члана 84. став 1. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да се наплата пореза и споредних пореских давања, у поступку принудне наплате, спроводи на новчаним средствима пореског обвезника, док је одредбом члана 78. став 1. тачка 3) истог закона, прописано да покретање поступка принудне наплате пореза има за последицу: увећање целокупног пореског дуга који је предмет принудне наплате за 5% на дан почетка поступка принудне наплате (у даљем тексту: увећање пореског дуга). Према одредби члана 75. став 1. истог закона, на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања, осим камате, обрачунава се и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто, док је ставом 2. истог члана закона, прописано да се на дуговани порез и споредна пореска давања камата, осим камате, обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је на основу доказа означених у образложењу оспореног решења, тужени орган нашао да је првостепени поступак правилно спроведен и да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, а жалба неоснована, с обзиром да су од стране првостепеног органа пре доношења решења утврђене одлучне чињенице, у смислу члана 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и члана 8, 125. и 149. Закона о општем управном поступку, уз учешће странке у смислу члана 9. и члана 133. Закона о општем упоравном поступку, а порески обвезник – жалилац није доставио доказе који би у поступку по жалби могли да доведу до другачијег одлучивања, јер је у поступку по жалби терет доказивања на жалиоцу, у смислу члана 143. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. У образложењу оспореног решења се наводи да тужени орган у потпуности прихвата, у смислу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, оцену навода који се у жалби износе, дату од стране првостепеног органа у образложењу ожалбеног решења, а наводе жалбе сматра неоснованим, с обзиром да од стране жалиоца нису пружени супротни докази. Према налажењу туженог органа, ожалбеним решењем је одређена принудна наплата обавеза закључно са 15.09.2014. године (по опомени), при чему је тачно да су садржане обавезе које су биле обухваћене Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга, али да је решењем истог другостепеног органа, број 500-433-15-01609/2014-I5001 од 05.12.2014. године, одбијена жалба истог тужиоца изјављена против решења истог првостепеног органа којим је одбијен његов захтев за враћање пореског дуга у мировање, сходно Закону о условном отпису камате и мировању пореског дуга, као и да је дуг који је био обухваћен мировањем враћен из мировања, због чега су наступиле последице, сходно одредби члана 9. став 2. Закона о условном отпису камата и мировању пореског дуга, а од стране првостепеног органа је спроведен поступак принудне наплате сходно Закону о пореском поступку и пореској администрацији. Због наведених разлога, тужени орган је на основу одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији, Суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, када је тим решењем одбијена његова жалба изјављена против ожалбеног решења првостепеног органа од 26.09.2014. године. Ово због тога што је, према оцени Суда, правилно налажење туженог органа да је у спроведеном поступку на основу књиговодственог стања на ПИБ-у тужиоца као пореског обвезника, за рачуне јавних прихода који се воде у јединственом пореском књиговодству са стањем на дан 15.09.2014. године, утврђено да тужилац дугује по основу доспеле пореске обавезе означене износе

пореза и камате, које тужилац није платио, нити поднео захтев за одлагање плаћања пореске обавезе, у року остављеном по опомени, број 058-433-01-7427/2014-D5A05 од 15.09.2014. године, чији пријем је тужилац потврдио потписом дана 18.09.2014. године. Како тужилац у остављеном року није платио дуг, нити је поднео захтев за одлагање плаћања пореске обавезе, то је правилно тужени орган нашао да је основано донето ожалбено решење од 26.09.2014. године, којим је одређена принудна наплата пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника, преносом средстава са рачуна пореског обвезника, укључујући и средства на девизном рачуну, на означене уплатне рачуне јавних прихода, у укупном износу од 153.990,80 динара, увећано за 5% на име прихода од увећања целокупног пореског дуга који је предмет прунудне наплате на дан почетка поступка принудне наплате, у износу од 7.699,54 динара. Због наведених разлога, према налажењу Суда, тужени орган је правилно одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима тужилац указује да је кључно питање за решење ове правне ствари да се утврди да ли је и када коначно задужен доприносима за 2012. годину и да ли је пао у доцњу по том задужењу, као и да је у вези захтева за враћање пореског дуга у стање мировања, према Закону о условном отпису камата и мировању пореског дуга, у току управни спор по његовој тужби, при чему је погрешно налажење туженог органа да му је решење првостепеног органа, бр. 431-10/10373-60 од 31.12.2012. године достављено уз потпис 29.10.2013. године. Ово због тога што, према налажењу Суда, покренути управни спор у вези захтева за враћање пореског дуга у стање мировања, према Закону о условном отпису камата и мировању пореског дуга, није од значаја за поступак принудне наплате пореске обавезе, јер се не ради о поступку одлагања плаћања дугованог пореза, у смислу одредбе члана 74. став 7. тачка 1) Закона о пореском поступку и пореској администрацији, већ о мировању пореског дуга према Закону о условном отпису камата и мировању пореског дуга, због чега је правилно у спроведеном поступку одређена принудна наплата пореске обавезе, јер је утврђено да тужилац у остављеном року по опомени, број 058-433-01-7427/2014-D5A05 од 15.09.2014. године, није платио дуг, нити је поднео захтев за одлагање плаћања пореске обавезе.

Исто тако нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима тужилац указује да му није уручена опомена, број 058-433-01-7427/2014-D5A05 од 15.09.2014. године, као и да о постојању наведене опомене није на било који начин обавештен. Ово због тога што је, према налажењу Суда, правилно налажење туженог органа, а то произлази и из достављених списа, да је наведена опомена, број 058-433-01-7427/2014-D5A05 од 15.09.2014. године, достављна лично тужиоцу 18.09.2014. године, што је констатовано од стране достављача поште на повратници о пријему наведене опомене.

Нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима тужилац указује да су погрешни наводи туженог органа у образложењу оспореног решења у вези означавања Пореске управе, Филијале Прокупље, с обзиром да живи и послује у ..., при чему је потписник оспореног решења В.В., а не Г.Г., како се то погрешно наводи у образложењу оспореног решења. Ово због тога што су, према налажењу, наведене техничке грешке у куцању у образложењу оспореног решења исправљене закључком о исправци грешке истог органа, број 500-433-07-01734/2014-I5001 од 01.02.2016. године, при чему из става IV опомене, број 058-433-01-7427/2014-

D5A05 од 15.09.2014. године, произлази да је порески обвезник уредно поучен да може, у смислу члана 71. став 1. Закона, у року од пет дана од дана пријема опомене да у Пореској управи, Филијала Лесковац, Моше Пијаде 4, Лесковац, расправи евентуална спорна питања у вези врсте и износа доспеле пореске обавезе за наплату из ове опомене.

Према налажењу Суда, правилно је тужени орган оцењујући жалбене наводе нашао да исти нису основани, из разлога датих у образложењу оспореног решења, јер тужилац у поступку контроле, као ни у поступку по жалби, није пружио доказе којима би довео у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, иако је за чињенице од утицаја на смањење или укидање пореза, терет доказивања на пореском обвезнику, односно жалиоцу, у смислу одредби члана 51. став 1. тачка 1. и став 3. и члана 143. став 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Остали наводи тужбе којима се побија законитост оспореног решења, према налажењу Суда, нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, при чему су исти наводи већ били истакнути у жалби против првостепеног решења од 26.09.2014. године и као такви су били предмет правилне оцене туженог органа у поступку доношења оспореног решења, због чега нису посебно образлагани овом пресудом.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да они нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Како тужилац није успео у овом управном спору, то је његов захтев за накнаду трошкова спора одбијен, на основу одредаба члана. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредбе члана 151. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11,... и 55/14), због чега је одлучено као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.12.2016. године, II-3 У. 17931/15

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ